Filosofie ve 20. století

Základní znak = nesmírná **PLURALITA** názorových koncepcí
+ neexistence dominujícího směru

20. stol. = ohromný rozmach poznatků v technice a přírodních vědách.

F je jiná! Více proniká do jiných oblastí (fyzika, biologie, umění) ⇒ interference = vzájemné pronikání (např. F do beletrie)

<u>Dva přístupy k F:</u> 1) <u>kontinuální</u> = myšlenkový proud od nejstarší tradice po dnešek

2) <u>problémový</u> = čím blíže současnosti, tím obtížnější je orientace; tím nesnadnější soustředění na podstatné

Hlavní směry:

A) Novopozitivismus = analytická F, F jazyka, strukturalismus

B) Fenomenologická F = fenomenologie, existencialismus, hermeneutika

C) Filosofická antropologie = čl. může dospívat k pravdě
= čl. je bytost ⟵ přírodní, duchovní, sociální

D) Křesťanská F = novotomismus, teilhardismus

E) Neomarxismus = kritická F společnosti a kultury

F) Postmodernismus = kritický pluralismus jako protiváha universalismu

Závěr:

I když jsou rozdílné „požadavky" na F, základní orientace v mnohosti (pestrosti) proudů jest stále potřebnější.